

ITALO_light_italic.otf

Italo Light Italic

V Čezarej Žil ľahlí muž menom Kornelius, stôtník Kohorty, zvanej Italška. Bol nábožný a bohabojný s celým svojim domom. Dával veľa almuží ľudu a ustanoviac sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňa videl Jasne po videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornelius! Ale on na neho hľadol a prečítal si: „Čo je, pane?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov z Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, aby vás v ňom hľadala. Šimona, garibara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, že s ním hovoril, odšiel, zavolal si dva sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadeni, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blížil sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vylehlol, chcel jest. Kým mu prípravovali, padol do vytrenia. Videl otvorené nebo a zastupovali ešte skôr nádabu, ako veľké prestieradlo, spúštané za ťažky ruky na zem. Boli v nej všetky druhé stvárnenia, zemeplavcov a neleskú vŕátca. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabilo je tvoju!“ Ale Peter povedal: „Nijakým ľúrom, pane, veď som nikdy nejedol ani poškmenené a neštie!“ Ale hlas sa mu azval znova, druhý raz: „Boh ačtisť, ty nenazývaj poškvenený!“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vziaťa do neba. Kým bol Peter v rozpráchoch, čo bol za úkaz, ktorý videl, zostal pri bráne muž, ktorých poslal Kornelius, a dopytovať sa o Šimónov dom. Zavolať a pytať sa, či tam byva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú fa traja muži. Vstaň deň, zíš do ulice a bez vŕatania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zíšiel ku mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli ľúmu ste prišli?“ Oni povedali: „Stôtník Kornelius, spravodlivý a bohabojný muž, ktoromu celý židovský národ vydáva svedectvo, dodať pokyn od svätoho anjela aby si fa pozval do domu a vypačil tvoje slová!“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niekto bratia z Joppe ho sprevaldzal. V dôsi deň prišiel do Čezarej. Kornelius ich už žiadal spolu s pozvanými príbuznými a najblízšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornelius mu vysiel v ústrety, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihal a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, všiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie splaťť ani streňať s cudzincom. Ale menej Boh učízal, že nemá nikoho nazývať poškvenený alebo nečistým ľuďom. Preto som prišiel bez vŕatania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli ľúmu ste ma pozvali?“ Kornelius povedal: „Sú to ťažky dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludňu modlil vo svojom dome. Tu predô mnou zastál muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornelius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, aby vás v dome garibara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobré urobil, že si príšiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypačili všetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril istu a povedal: „Nazajz poznam, že Boh nenadziaž nikomu, die v každom nádele mu je milý len, kto sa ho buji a koná spravodlia. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skreze Ježiša Krista, on je Pánom všetkých. Vy viete, čo sa počína od Galilej po Krste, ktorý hľasal Ján, dalo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazoreta Duchom Svätym a mocau a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posaduňúcich diabolom. Lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkeho, čo urobil v judejskej Krajine i v Jeruzaleme. Ne zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkrísel a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vpred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychustaní jedli a plili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudsca živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odjustenie hriečkov každého. Kto v neho verí?“ Kým Peter toto hovoril, zastúpil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slova. A veriaci z obrejzky, čo prišla s Peterom, žišli, že sa dor Ducha Svätého vylehal aj na pohany, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a veľbavi Boha. Vtedy Peter povedal: „Može ešte niekto zdržať, aby bol voda pokrstiená, čo dostal Ducha Svätého tak ako my?“ A razkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.